

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
ของเด็กปฐมวัย ๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

ผู้วิจัย

นางสาวรัตนา หะยีแวจิ

รหัสนักศึกษา 571071321062

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา 1005811 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
ของเด็กปฐมวัย ๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

ผู้วิจัย

นางสาวรัตนา หะยีแวจิ

รหัสนักศึกษา 571071321062

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา 1005811 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การแก้ไขปัญหาวัยรุ่นไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
ของเด็กปฐมวัย ๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวรัตนา หะยีแวจิ
ปีที่ทำวิจัย 2562

บทนำ

ความสำเร็จการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพของคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการที่บุคคลจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพจำเป็นต้องมีการเตรียมพร้อมในหลายๆ ด้านโดยเฉพาะการฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถทั้งในด้านความรู้และทักษะต่างๆ รวมไปถึงการมีบุคลิกภาพความคิด ความเชื่อถือที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การปรับตัวหรือการพัฒนาบุคลิกภาพให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ช่วงอายุปฐมวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับการพัฒนาการของชีวิตประสบการณ์และการเรียนรู้ที่เด็กได้รับในช่วง 6 ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ อีริกสัน (Erikson. 1975 :220-222; อ้างอิงใน อุลัย บุญโท. 2544 :บทนำ) ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างความรู้สึกรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองของเด็กที่ควรตระหนักว่าถ้าเด็กมีโอกาสทำสิ่งต่างๆ และได้รับการยอมรับ ผู้ใหญ่ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาเปิดโอกาสให้เด็กลองทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองย่อมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้ ตรงกันข้ามถ้ามีผู้ใหญ่ไปสกัดกั้นความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ก็จะเป็นการสกัดกั้นความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กด้วยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่เด็กควรได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคลิกภาพที่จะส่งผลให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจและมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มที่ให้สำเร็จตามที่ต้องการ กล้ากระทำกล้าเผชิญเหตุการณ์ รวมทั้งสามารถจัดการกับปัญหาในชีวิตของตนเองได้

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน โดยทำการสอนในชั้นปฐมวัย 2 มีจำนวนเด็กทั้งหมด 25 คน มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ 6 กิจกรรมหลัก และส่งเสริมทักษะทางวิชาการให้กับเด็ก ผู้วิจัยได้มีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ทำการสอนพบว่า มีเด็กในห้องเรียน จำนวน 6 คน ไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน จึงเป็นเหตุผลให้ครูผู้สอนคิดที่จะแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่กล้าพูดหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนกล้าแสดงออกกล้าพูดกล้าคุยกับคุณครูและเพื่อน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่ เด็กปฐมวัย 2 (อายุ 4 ขวบ) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ได้แก่ เด็กปฐมวัย 2 (อายุ 4 ขวบ) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน ที่ไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน จำนวน 6 คน

การได้มาของตัวอย่างด้วยวิธี เลือกแบบเจาะจง เลือกจากนักเรียนที่ไม่กล้าออกไปพูดหน้าชั้นเรียน

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ฝึกทักษะการออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ความกล้าแสดงออกในการพูดหน้าชั้นเรียน

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินในหน่วยการเรียนรู้ สิ่งมีชีวิต สารที่ควรรู้ 3 เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัว ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 8 คาบ 4 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

คำศัพท์ 1 พฤติกรรมกล้าแสดงออก หมายถึง กระบวนการในการฝึกพฤติกรรมของบุคคลให้เป็นผู้กล้าแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีเหตุผล และเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นการรักษาสีทิวทัศน์ของตนเองโดยมิได้ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ซึ่งเมื่อกระทำ หรือแสดงออกไปแล้ว ไม่มีความยากลำบากใจ หรือความวิตกกังวลในการแสดงออก

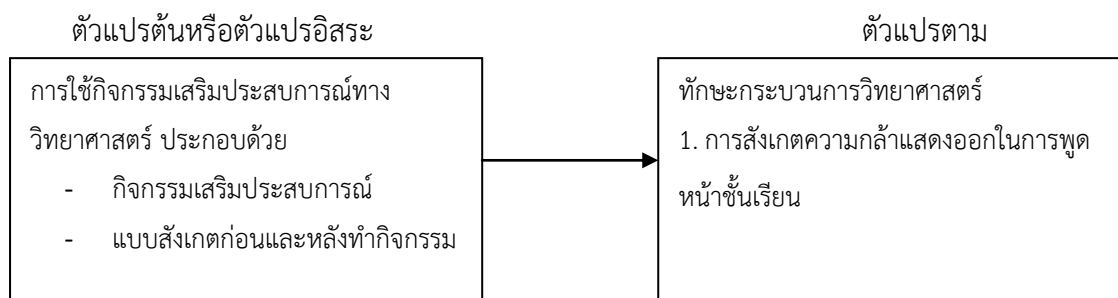
คำศัพท์ 2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวอย่างมีจุดหมาย ฝึกให้เด็กคิด แก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล ฝึกการเข้าสังคม และฝึกการใช้ภาษา ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เช่น การสนทนา อภิปราย การเล่านิทาน การสาธิต ทดลอง การปฏิบัติการ การศึกษานอกสถานที่ การเล่นบทบาทสมมุติ ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง เล่นเกม

คำศัพท์ 3 เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กปฐมวัย 2 อายุตั้งแต่ 3-4 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับปฐมวัย 2 ห้องที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน ตำบลเทพา จังหวัดสงขลา

คำศัพท์ 4 กิจกรรมเสริมประสบการณ์ หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดให้เด็ก โดยครูใช้คำถามปลายเปิดจากหนังสือภาพทั้ง 4 เรื่อง ให้เด็กแต่ละคนออกมาตอบคำถามและบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง ครูใช้คำถามกับเด็กเพื่อกระตุ้น ฝึกให้เด็กคิดฝึกการใช้ภาษา การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนและครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจาก ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget Theory) (อ้างอิงแหล่งที่มา) ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์มีการออกมาพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีขึ้น แสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กปฐมวัย 2 (อายุ 4 ขวบ) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าไธสง ที่ไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน จำนวน 6 คน ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัย (Research Design) เชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อน-หลัง (One Group Pre Test-Post Test Design) ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการจัดกิจกรรมในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 กิจกรรม ครั้งละ 5 – 10 นาที สัปดาห์ละ 2 กิจกรรม เป็นเวลา 2 เดือน ตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม 2561 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2562 โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. คุณครูสังเกตพฤติกรรมการพูดในห้องเรียนของนักเรียน
2. คุณครูจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนได้แก่
 - กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน
 - กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้
 - กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองวาดเกี่ยวกับผลไม้
 - กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียนที่

ละคน

- กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง
- กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ตนชอบ
- กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

- 1.เครื่องมือทดลอง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์
- 2.เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม ชนิด แบบสังเกต จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1.ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์
2. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ แก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูด

หน้าชั้นเรียน จำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 5-10 นาที

- กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน
- กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้
- กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองวาดเกี่ยวกับผลไม้
- กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียนที่

ละคน

- กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง
- กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ตนชอบ
- กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดการดำเนินการวิจัย

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
1	10 ธันวาคม 2561	กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน	
2	18 ธันวาคม 2561	กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้	
3	26 ธันวาคม 2561	กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองวาดเกี่ยวกับผลไม้	
4	3 มกราคม 2562	กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียนที่ละคน	
5	11 มกราคม 2562	กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง	
6	22 มกราคม 2562	กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ตนชอบ	
7	25 มกราคม 2562	กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ	

3. นำแผนการจัดกิจกรรมเล่นิทานเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ครู คศ.2 จำนวน 2 ท่าน ครูประจำชั้นปฐมวัย 3 และ ครูประจำชั้นปฐมวัย 1 ครู คศ.1 จำนวน 1 ท่าน ครูประจำชั้นปฐมวัย 1 ห้อง 1 ได้แก่

3.1 นางรุจิรา อาแว ครู คศ.2 ตำแหน่งรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

3.2 นางสกุลตลา บุญเอียด ครู คศ.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

3.3 นางสุพิน หวังหมัด ครู คศ.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

4. ปรับปรุงแผนการสอนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ควรใช้คำถามปลายเปิดให้เด็กได้ตอบคำถาม และควรใช้กิจกรรมที่เด็กๆสนใจ

2.ขั้นตอนในการสร้าง แบบบันทึกพฤติกรรม มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกพฤติกรรม เพื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. จัดทำแบบบันทึกพฤติกรรม

3. นำแบบบันทึกพฤติกรรม เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ครู คศ.2 จำนวน 2 ท่าน ครูประจำชั้นปฐมวัย 3 และ ครูประจำชั้นปฐมวัย 1 ครู คศ.1 จำนวน 1 ท่าน ครูประจำชั้นปฐมวัย 1 ห้อง 1 ได้แก่

3.1 นางรุจิรา อาแว ครู คศ.2 ตำแหน่งรักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

3.2 นางสกุลตลา บุญเอียด ครู คศ.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

3.3 นางสุพิน หวังหมัด ครู คศ.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน

4. ปรับปรุงแบบบันทึกพฤติกรรมการพูดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น

1. นำแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์และแบบบันทึกพฤติกรรมการพูด ไปใช้กับเด็กปฐมวัย 2 จำนวน 6 คน

2. นำแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์และแบบบันทึกพฤติกรรมการพูด ไปทำเป็นแผนการจัดประสบการณ์และแบบบันทึกพฤติกรรมฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ แก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

1.การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม ของเด็กแต่ละคน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นเด็ก ปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน จำนวน 6 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2.สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรม คะแนน
พฤติกรรมตั้งแต่ 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีเยี่ยม
- 4 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีมาก
- 3 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดี
- 2 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ปานกลาง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ควรปรับปรุง

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้ทำการจัดกิจกรรมในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 กิจกรรม ครั้งละ 5 – 10 นาที
สัปดาห์ละ 2 กิจกรรม เป็นเวลา 2 เดือน ตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม 2561 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ครูทำการเก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
ของนักเรียน ก่อน และหลังการจัดประสบการณ์ เปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน
วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ได้แก่ การหาค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) หาได้จากสูตร

$$\bar{x} = \sum \frac{x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กิจกรรมเสริมประสบการณ์ แก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
สำหรับเด็กปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าไธสง จำนวน 6 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม
การพูดหน้าชั้นเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลจากการทำ
แบบบันทึกพฤติกรรมได้จัดประสบการณ์จำนวน 7 ครั้ง และนำผลหาค่าการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลคะแนนพฤติกรรมก่อนใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนพฤติกรรม							คะแนนรวม (N=35)	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
		10 ธ.ค. 61	18 ธ.ค. 61	26 ธ.ค. 61	3 ม.ค. 62	11 ม.ค. 62	22 ม.ค. 62	25 ม.ค. 62			
1	เด็กชายณัฐภูมิ สุวรรณโณ	1	1	1	1	1	1	2	8	0.22	22.85
2	เด็กชายปิยพน หมดขาว	1	1	1	1	1	1	1	7	0.20	20.00
3	เด็กชายอภิสิทธิ์ มูณี	1	1	1	1	1	2	2	9	0.26	25.71
4	เด็กหญิงกิงเพชร สุขพุ่ม	1	1	1	2	2	2	2	11	0.31	31.43
5	เด็กหญิงนัชชา บุญเอียด	1	1	1	2	2	2	2	11	0.31	31.43
6	เด็กหญิงวริศรา บุญประสิทธิ์	1	1	1	1	2	2	2	10	0.29	28.57

ระดับคุณภาพ

5 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีเยี่ยม

4 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีมาก

3 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดี

2 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ปานกลาง

1 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ควรปรับปรุง

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

ร้อยละ 60 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี

ร้อยละ 31 – 59 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง

ร้อยละ 0 – 30 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ตารางที่ 3 ผลคะแนนพฤติกรรมหลังใช้กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนพฤติกรรม							คะแนนรวม (N=35)	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
		10 ธ.ค. 61	18 ธ.ค. 61	26 ธ.ค. 61	3 ม.ค. 62	11 ม.ค. 62	22 ม.ค. 62	25 ม.ค. 62			
1	เด็กชายณัฐภูมิ สุวรรณโณ	1	2	2	2	3	3	3	16	2.29	47.71
2	เด็กชายปิยพน หมดขาว	1	2	2	2	3	3	3	14	2.00	40.00
3	เด็กชายอภิสิทธิ์ มูณี	2	2	2	3	3	3	3	18	2.57	51.43
4	เด็กหญิงกิงเพชร สุขพุ่ม	2	2	3	3	4	4	4	22	3.14	62.86
5	เด็กหญิงนัชชา บุญเอียด	2	2	3	3	3	4	4	21	3.00	60.00
6	เด็กหญิงวริศรา บุญประสิทธิ์	2	2	3	3	4	4	4	22	3.14	62.86

ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีเยี่ยม
- 4 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีมาก
- 3 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดี
- 2 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ปานกลาง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ควรปรับปรุง

ระดับเกณฑ์คะแนนของการประเมินคิดเป็นร้อยละ

- ร้อยละ 60 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ดี
 - ร้อยละ 31 – 59 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง
 - ร้อยละ 0 – 30 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง
- ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนพฤติกรรม (35 คะแนน)	
		ก่อน	หลัง
1	เด็กชายณัฐภูมิ สุวรรณโณ	8	16
2	เด็กชายปิยพล หมดขาว	7	14
3	เด็กชายอภิสิทธิ์ มูณี	9	18
4	เด็กหญิงกิงเพชร สุขพุ่ม	11	22
5	เด็กหญิงนัชชา บุญเอียด	11	21
6	เด็กหญิงวิศรา บุญประสิทธิ์	10	22
รวมคะแนน		56	113
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)		8.00	18.83

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์สำคัญ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จากผลการสังเกตพฤติกรรม ของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำกิจกรรมพบว่า

พฤติกรรมการพูดของ ด.ช.ณัฐภูมิ สุวรรณโณ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.22 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 22.85 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออกเลยถึง แม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

พฤติกรรมการพูดของ ด.ช.ปิยพล หมดขาว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.20 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 20.00 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออกเลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

พฤติกรรมการพูดของ ด.ช.อภิสิทธิ์ มูณี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.26 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 25.71 มีพฤติกรรมการพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออกเลย ถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ญ.กึ่งเพชร สุขพุ่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.31 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 31.43 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออก เลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ญ.นัชชา บุญเอียด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.31 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 31.43 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออก เลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ญ.วิศรา บุญประสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.29 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 28.57 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง คือ เด็กไม่แสดงออก เลยถึงแม้ครูจะให้คำแนะนำแล้ว
จากการสังเกตพฤติกรรมกาพูดของกลุ่มตัวอย่างหลังทำกิจกรรมพบว่า

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ช.ณัฐภูมิ สุวรรณโน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 47.71 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เด็กแสดงออกได้ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ช.ปิยพล หมดขาว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.00 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 40.00 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เด็กแสดงออกได้ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ช.อภิสิทธิ์ มูณี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.57 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 51.43 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เด็กแสดงออกได้ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ญ.กึ่งเพชร สุขพุ่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 62.86 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ดี คือ เด็กแสดงออกได้ด้วย ตนเอง

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ญ.นัชชา บุญเอียด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 60.00 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ดี คือ เด็กแสดงออกได้ด้วย ตนเอง

พฤติกรรมกาพูดของ ด.ญ.วิศรา บุญประสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 62.86 มีพฤติกรรมกาพูดอยู่ในระดับ ดี คือ เด็กแสดงออกได้ด้วย ตนเอง

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ทักษะด้านการพูดหน้าชั้นของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น จึงส่งผลให้ พฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเป็นเรื่องราวและการพูดสื่อความหมายสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

1.จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ พบว่า เด็กปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าโอน มีทักษะด้านการพูดหน้าชั้นของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น

2.ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เด็กมีคะแนนเฉลี่ยที่ได้ คือ 8.00 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเด็กมีคะแนนเฉลี่ยที่ได้ คือ 18.83 หมายความว่า การใช้จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ มีผลทำให้เด็กมีทักษะด้านการพูดหน้าชั้นของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/บทรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกาพูดหน้าชั้นเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ซึ่งสามารถ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์มี พฤติกรรมการพูดโดยรวมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับ การจัด

กิจกรรมเล่าเรื่องจากหนังสือภาากิจกรรมเสริมประสบการณ์มีทักษะการพูดดีขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ให้แก่เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีการ สนทนากับเด็กและมีการสอดแทรกคำถาม จากครู เพื่อให้เด็กได้คิดและตอบคำถามตามความรู้สึกรองตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ดร.วรรณาท รักสกุลไทย (2554:32) ให้มุมมองการพัฒนาภาษาไว้ว่า ภาษาคือเครื่องมือ ในการสื่อสารถ่ายทอดความคิด โดยเด็กมีโอกาสได้บอกเล่าเรื่องราวของตนเอง มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ในสิ่งที่ตนเองสนใจ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ทำให้เด็กปฐมวัยมีทักษะด้านการพูด ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเป็นเรื่องราว และ การพูดสื่อความหมาย โดยครูเลือกกิจกรรมที่มีเนื้อหาใกล้ตัวเด็ก เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิด ความสนใจและอยากพูดแสดงความคิดเห็น พูดสื่อสารความหมายเกี่ยวกับเรื่องราว ของตนเองให้กับผู้อื่นฟัง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาการนำกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมในด้านต่างๆ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์กับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าพูดหน้าชั้นเรียนดีขึ้น
2. นักเรียนนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

รายการอ้างอิง

กุลยา ตันติผลาชีวะ.(2551).การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย.กรุงเทพฯ :เบรน-เบสบุ๊คส์.

กัณทิมา. (2553).รายงานการวิจัย.เข้าถึงได้จาก :<http://www.lopburi1.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล :6 กรกฎาคม 2558).

จรินทร์รา จันทอุดมสุข.(2556).รายงานวิจัยในชั้นเรียน การแก้ไขปัญหาพฤติกรรม ไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน อนุบาล 3/8.เข้าถึงได้ จาก:www.kasintorn.ac.th.research

ปภัสรา โคตขุน.(2555).การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย.เข้าถึงได้จาก: <https://sites.google.com/site/prapasara/f6>.

อภิญา ทหารวานิช.(2553).วิจัยในชั้นเรียน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกล้า แสดงออก.เข้าถึงได้จาก: www.sl.ac.th/html/temp_emp_research/549.doc.

กรมวิชาการ.(2540).คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช2540(อายุ 3-5 ปี).กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.

ณภทรสร จรจรรย์.(2551).ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ ใช้คำคล้องจองประกอบภาพ.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา ปฐมวัย).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก

- เครื่องมือวิจัย
- ภาพขณะดำเนินกิจกรรมการวิจัย
- แผนการจัดกิจกรรม

แบบสังเกตพฤติกรรม
ก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	พฤติกรรม					คะแนน
		การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ ควรปรับปรุง (1)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ ปานกลาง (2)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ดี (3)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ดี มาก (4)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ดี เยี่ยม (5)	
1	เด็กชายณัฐภูมิ สุวรรณโณ						
2	เด็กชายปิยพล หมดขาว						
3	เด็กชายอภิสิทธิ์ มูณี						
4	เด็กหญิงกิงเพชร สุขพุ่ม						
5	เด็กหญิงนัชชา บุญเอียด						
6	เด็กหญิงวรศรา บุญประสิทธิ์						

ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีเยี่ยม
- 4 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีมาก
- 3 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดี
- 2 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ปานกลาง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ควรปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรม
หลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	พฤติกรรม					คะแนน
		การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ ควรปรับปรุง (1)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ ปานกลาง (2)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ดี (3)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ดี มาก (4)	การพูดหน้า ชั้นเรียนได้ดี เยี่ยม (5)	
1	เด็กชายณัฐภูมิ สุวรรณโณ						
2	เด็กชายปิยพล หมดขาว						
3	เด็กชายอภิสิทธิ์ มูณี						
4	เด็กหญิงกิงเพชร สุขพุ่ม						
5	เด็กหญิงนัชชา บุญเอียด						
6	เด็กหญิงวรศรา บุญประสิทธิ์						

ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีเยี่ยม
- 4 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดีมาก
- 3 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ดี
- 2 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ปานกลาง
- 1 หมายถึง เด็กแสดงพฤติกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนได้ควรปรับปรุง

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆ ออกมาแนะนำตัวหน้าชั้นเรียนทีละคน

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้หน้าชั้นเรียนทีละคน

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองวาดเกี่ยวกับผลไม้

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียนทีละคน

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆ แต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ตนชอบ

ภาพกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เด็กๆแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาแนะนำตัวเองที่ละคนหน้าชั้นเรียน

จุดประสงค์

เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

- 1.ครูและเด็กทักทายกันด้วยเพลง สวัสดี “สวัสดี สวัสดี วันนี้เรามาพบกัน เธอและฉันพบกันสวัสดี”
- 2.พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตาม

ความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นตอนกิจกรรม

- 1.เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
- 2.ครูแนะนำตนเองให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมาแนะนำตัวเองหน้า

ชั้นเรียนทีละคน

3. ครูใช้คำถามปลายเปิดกับเด็ก

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

-

การประเมิน

- 1.สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้

จุดประสงค์

เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

- 1.ครูและเด็กทักทายกันด้วยเพลง สวัสดี “สวัสดี สวัสดี วันนี้เรามาพบกัน เธอและฉันพบกันสวัสดี”
- 2.พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตาม

ความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นตอนกิจกรรม

- 1.เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
- 2.ครูเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผลไม้ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งใช้คำถามกระตุ้นเกี่ยวกับเรื่องผลไม้

จากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับผลไม้หน้าชั้นเรียนทีละคน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

-

การประเมิน

- 1.สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานที่ตนเองวาดเกี่ยวกับผลไม้

จุดประสงค์

เพื่อให้เด็กนักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และผลงาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง “สวัสดีคุณครูที่รัก” “สวัสดีคุณครูที่รัก หนูจักตั้งใจอ่านเขียน ยามเข้าเรามาโรงเรียน(ซ้ำ) หนูจะพากเพียรขยันเรียนเอ๋ย”
2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตาม

ความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
2. ครูให้นักเรียนวาดภาพและระบายสีผลไม้ที่ตนชอบจากนั้นให้นักเรียนทุกคนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

1. กระดาษ
2. ดินสอ
3. สี

การประเมิน

1. สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 4 นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทานที่ตนชอบ หน้าชั้นเรียนทีละคน
จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การเล่าเรื่องจากภาพ ในนิทาน

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง”สวัสดีคุณครูที่รัก” “สวัสดีคุณครูที่รัก หนูจักตั้งใจอ่านเขียน
ยามเข้าเรามาโรงเรียน(ซ้ำ) หนูจะพากเพียรขยันเรียนเอ๋ย”
2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตาม
ความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
2. ครูแนะนำหนังสือภาพที่จะนำมาทำกิจกรรม โดยครูอ่านเรื่องราวในหนังสือภาพ ให้เด็กฟังทีละหน้า
1 รอบ และให้เด็กอ่านตาม 1 รอบ
3. เมื่อครูอ่านเรื่องราวจากหนังสือภาพจบ ครูถามเด็กว่ารูปภาพในหนังสือในแต่ละ หน้าเป็นเรื่องราว
เกี่ยวกับอะไรบ้าง โดยครูเปิดหนังสือทีละหน้าเพื่อให้เด็กเล่า และครู เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นโดย
ใช้คำถามปลายเปิดกับเด็กว่า เด็กๆชอบไป ที่ไหนกับคุณพ่อ คุณแม่บ้าง ครูให้เด็กออกมาเล่าเรื่องราวของ
ตนเองให้เพื่อนและครูฟัง ทีละคน.เมื่อครูอ่านเรื่องราวจากหนังสือภาพจบ ครูถามเด็กว่ารูปภาพในหนังสือใน
แต่ละ หน้าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไรบ้าง โดยครูเปิดหนังสือทีละหน้าเพื่อให้เด็กเล่า และครู เปิดโอกาสให้
เด็กแสดงความคิดเห็นโดยใช้คำถามปลายเปิด

4. ครูให้นักเรียนเลือกนิทานที่ตนชอบแล้วออกมาเล่าให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียนทีละคน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

1. หนังสือนิทาน

การประเมิน

1. สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครอง

จุดประสงค์

เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง “เรามาอยู่ศูนย์” “เรามาอยู่ศูนย์ เราเขียนเราอ่าน ครูเล่านิทานสนุกๆ
ใจเราเรียน เราเล่นเราเป็นสุขใจ ร่าเริงแจ่มใส เมื่อมาอยู่ศูนย์”

2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตาม
ความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าถึงกิจกรรมที่ตนเองได้ทำกับผู้ปกครองที่บ้านในช่วงหลังเลิก
เรียน โดยให้ออกมาเล่าหน้าชั้นเรียนทีละคน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

-

การประเมิน

1. สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ตนชอบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง “เรามาอยู่ศูนย์” “เรามาอยู่ศูนย์ เราเขียนเราอ่าน ครูเล่านิทานสนุกๆ ใจเราเย็น เราเล่นเราเป็นสุขใจ ร่าเริงแจ่มใส เมื่อมาอยู่ศูนย์”

2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตามความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
2. ครูเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนแต่ละคนออกมาพูดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ตนชอบหน้าชั้นเรียนทีละคน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

-

การประเมิน

1. สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าพูดหน้าชั้นเรียน

ประสบการณ์สำคัญ

การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง

วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

1. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง “เรามาอยู่ศูนย์” “เรามาอยู่ศูนย์ เราเขียนเราอ่าน ครูเล่านิทานสนุกๆ
ใจเราเรียน เราเล่นเราเป็นสุขใจ ร่าเริงแจ่มใส เมื่อมาอยู่ศูนย์”

2. พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำลังจะเรียน โดยครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็ก ตอบคำถามตาม
ความคิดเห็นของเด็ก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูสร้างและทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม

2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองชอบโดยให้ออกมาเล่าหน้าชั้นเรียนที่

ละคน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหา

สื่อ/อุปกรณ์

-

การประเมิน

1. สังเกตพฤติกรรมการพูดขณะปฏิบัติกิจกรรม